

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΑΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΑΙΓΥΘΙΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΙΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γζάννης κι' ο Μαρξς,
μελοϋνε κι' άπορεΐς.

Μ. — Τοϋ Γεωργίου σήμερον την έορτήν τελούντες,
τροπαιοφόρου μάρτυρος άπάνω στ' άλογοϋ του,
εις τελετά, προστρέχουμεν Ρωμνεί δοξολογούντες
τοϋ βασιλέως τ' όνομα τοϋ Γεωργίου πρώτου.

Τόν βασιλέα χαιρετᾶ με κλάκ και με βελάδα
κάθε ψωροϋπάλληλος ποϋ βόσκει στην Έλλάδα,
και δεχεται στο σπῆτι του άνευ λακκῆ και δούλας
ό σεβαστός νομάρχης μας ό κύριος Ψωρούλας.

Στόν βασιλέα τών Ρωμνηών θερμάς εύχάς άς στείλωμεν
τήν έθνικήν μας ύπαρξιν στόν άνακτα όφείλομεν.
Όσα καλά μᾶς έρχονται αυτός μᾶς τᾶ χαρίζει
κι' όσα κακά μᾶς βρίσκουνε ποτέ δέν τᾶ γνωρίζει.

Ός ήλιος το στέμμα του γυαλίζει μες τᾶ στέμματα'
κι' είναι αλήθεια μοναχῆ μες τών Ρωμνηών τᾶ ψέμματα
έν μέσω δὲ τῆς γενεᾶς τῆς τόσον πειναλέας,
άποτελεῖ έξαιρεσιν αυτός ό βασιλέας.

Ποτέ για τᾶ καπρίτσια μας δέν χάλας' ή χολή του,
παράδεισος το σπῆτι του, Έδᾶμ και ή αύλή του.
Θυμός δέν ζέρει τι θα πῆ: άζιώσες δέν φέρνει,
ποτέ δέν θέλει τίποτα, τοϋ δίνουμε και πέρνει.

Ό Κώστας, ό Κωνσταντίος και οι Παλαιολόγοι
και όλο το βασιλικό τ' άρχαίο κρυπολόγι,
μου φαίνεται σαν τίποτα μπροστά στο βασιλέα
πῶχει την παρακράτηση για περικεφαλέα.

Κυτῶ Ίουστινιανούς μετᾶ Βελισσαρίων
βαρβάρους εκδιώκοντας τους περίξ τών όρίων,
και βλέπω πῶς ή δόξα τους τόσο ψηλά δέν φθάνει
όσον αυτοϋ τοϋ βασιληᾶ
όταν λαθένει το μπελιᾶ
να συζητῆ για πόλεμο μετᾶ τοϋ Δεληγζάννη.

Τι βασιληᾶς, τι μάλαμα, τι μέλι και χρυσάφι,
όσα χαρτιᾶ τοϋ δίνουνε όλα τᾶ ύπογράφει.
ποτέ του άνυπογράφο χαρτι δέν έπιστρέφει.
πάντοτε προθυμότατος στών ύπουργών το κέφι.

Και τι αυτός ό βασιληᾶς στο κράτος του δέν κάνει,
ποιος τόν έπλησίασε
και δέν έτριπλασίασε
το σπῆτι του, βρε Γιάννη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΓΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΓΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A1.54.41.φ2.0032

Πάντες οί τούτου συμπαθείς ἔχουν τὴν εὐτυχία
χρυσὸς νὰ βλέπουν ἐπὶ χεῖρας
καὶ ν' ἀγοράζου μετοχές
ἀπ' ὅλα τὰ λαχεῖα.

Θερμὰς εὐχὰς ἄς στείλωμεν τοῦ μεγαλειωτάτου
ποῦ δὲν ὑπάρχει Ἕλληνας νὰ ἠμιλῇ κατὰ του·
ὅλοι κρυφὸ τὸν ἔχουμε καμάρι στὴν ψυχὴν μας·
τὸ βασιλεῖα τὸν ἔξοχον διὰ τὴν ἐποχὴν μας.
Ὅλοι τὸ βασιλεῖα μας τὸν ἔχουμε καμάρι·
ἡ βῆχη μας δὲν ἤθελε καλλίτερο σαμάρι.

Ὅλα μὰς τῆκανε καλὰ καὶ πάντα μὰς ἐπένας·
ποτέ του δὲν ἐμίλησε σὲ κόμμα ντισπεράδος·
ἀφράτα βασιλόπουλα ἴσαμε ἕψες ἐγέννας
καὶ πρίγκηπας ἐγέννησε τῆς στάνης τῆς Ἑλλάδος.

Ἐέρει πῶς σωτηρία μας εἶν' ἡ ζωὴ του μόνον
κι' ἀκμαῖαν τὴν διατηρεῖ μετὰ πολλῶν ἀγώνων
καὶ παρατρέχει ὁ φτωχὸς ὅλο σὲ ξένες χώρες
καὶ μένει μέσα στὸ λουτρό καὶ βρέχεται γιὰ ὧρες.

Πῆ χαρακτῆρος πάντοτε γενναίου καὶ γλυκοῦ·
χατῆρι δὲν ἐχάλασε ποτέ πολιτικοῦ·
μὰ καὶ κανεὶς πολιτικὸς δὲν βρέθηκε ἀλόμη
ποῦ νὰ μὴ βροῖσκη ἀγία τοῦ βασιλεῖα τῆ γῶμης.

Κι' ὁσάκις βρέθηκε κανεὶς μὲ μπόσικο κεφάλι,
γυρεῦοντας λογαριασμοῦ· τοῦ βασιλεῖα νὰ βγάλη,
ὁ ἀναξὶ ὁ γαλήνιος τὸν πέρνει στὸ παλάτι
κι' ἐκεῖ μαθαίνει τὸ μουρλό τὸς νόμους νὰ φυλάττη,
καὶ ὁ μουρλὸς ὁ ἄλλοτε σκεπτόμενος ἀλλέως
γίνεται φρονιμότερος κι' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως.

Ποτέ του δὲν ἐθύμωσε γιὰ ὅ,τι μὰς συνέβη
κι' ὅσες φορές μὰς μίλησε στὸ βῆμα ποῦ ἀνέβει,
δὲν εἶχε λόγους, ἔλεγε, νὰ μὰς εὐχαριστήσῃ
ποῦ δὲν εὐρέθηκε βωμὸς νὰ τὸν δυσσεβήσῃ.
Ὅλα λαμπρὰ κι' εὐχάριστα τὰ βροῖσκει καὶ τὰ βλέπει
στὸ κράτος πῶχει λάβαρον τὸ στόμα καὶ τὴν τσέπη.

Στὸν τελευταῖο πόλεμο, εἶδες μὲ τί φόβερὰ
εἶπε πῶς θάβγῃ μόνος του νὰ πιάσῃ τὴν παντιέρα·
εἶδες μὲ ποῖα σχέδια ἐθάδιζε μεγάλα,
ἀλλ' ἀτυχῶς στὸ μεταξύ ἀρχίνης ἡ φευγάλα
καὶ ἄλλους ὑπολογισμοῦς
γιὰ τὴν πατρίδα κἀνωντάς,
ἐμείραζε περιβιχσμεῦς
στοῦς πρώτους καταφθάνοντας.

Ὅμοιες χάρες κι' ἀρετὲς δὲν τὸ ἔχει βασιλέας,
κι' ἂν δὲν ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ γίνῃ Ἀχιλλέας
τὸ πᾶν ὑπὸ τοῦς πόδας του νὰ πέφτῃ νὰ σπαρᾶν,
τὸν Ὀδυσσεῖα βέβαια σὲς σκέψεις τὸν περνάει.
Ὅ,τι κι' ἂν ὑπολόγισε μέσα στὴ Ῥωμαιοσύνη,
τὰ δουλεψε καὶ τᾶφερε, ποῦ λένε, στὸ πουντίκι.

Χρόνια νὰ ζήσης βασιλεῖα νὰ δίνης τὴν εὐχὴ σου
σὲ κάθε ὥρα ποῦ φυσᾷ ἐνάντια σβιλάδα·
κι' ἄμποτες νὰ σοῦ μοιάσσουνε καὶ οἱ διάδοχοί σου
ποτέ νὰ μὴ λοσμενηθῇ σὰν ἔθνος ἡ Ἑλλάδα,

Χρόνια νὰ ζήσης βασιλεῖα μὲ ὄλο σου τὸ σπῆτι
καὶ πάντα τέτοια νὰ κρατῆς βωμείκη παντιέρα,
καὶ ἄμποτες νὰ καρτερῆς νὰ φέρουνε τὴν Κρήτη
βεγάλο στὸ παλάτι σου σὰν τούρτα στὴ βαντιέρα.

Γ. — Μ' ἐπέθανες, μωρὲ Μαρη, μ' αὐτὴν τὴ βασιλεία,
δὲ βάνεις καὶ τελεία!

Δὲν ἀγαπῶ βασιλῆαι νὰ μὲ σκοτίζουν σκέψεις·
πᾶμε καὶ σ' ἄλλας ἐορτὰς νὰ κάμωμ' ἐπισκέψεις.
Πολλοὶ γιορτάζουν σήμερον ἀγαπημένοι φίλοι
κι' αὐτοῦς νὰ σημειώσωμεν μὲ φιλικὸ κανδύλι.

Γιορτάζει τὸ χρυσὸ παιδί ὁ Στίβας ὁ Γιωργάκης,
καὶ ὁ νεδαρὸς ὁ λαμπρὸς Γεώργιος Ταμβάκης.
Βελισαράτος ὁ γνωστὸς ὁ τοῦ μονοπωλείου
καὶ ὁ Μαρθῆος ὁ ξανθὸς
ὁ τοῦ δημάρχου βουθὸς
ἐν ὧρα παραστάσεων κι' ἐν ὧρα συμβουλίου.

Ὁ Βάρσακος, μηχανικὸς ἀπ' τοῦς ἀπαιτήτους
κι' ἐν ἐκλογαῖς διάσημος διὰ τοῦς καταλόγους.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Λαλεῖ πουλί μονάχο του
καὶ τῆ γλυκειὰ λαλιά του
σὰν ἄκουσε τὸ τέρι του
κι' ἐπέταξε σιμὰ του,
ἐλάλησαν τὰ δυὸ μαζὺ
τραγουδι ἐρωτικὸ
ὁποῦ κι' ὁ βράχος τᾶκουσε
κι' αἰσθάνθηκε παλμὸ.

Ἐχον' ὁ κρῖνος μοναχὸς
τὴν ἔμορφη εὐωδεῖά του
καὶ βλέποντας πῶς ἀνοιξε
γλυκειὰ μοσκιὰ σιμὰ του,
ἐγύραν τὰ κλωνάρια τους
κι' ἐσμίξανε τὰ δυὸ
καὶ τ' ἄρωμά τους ἔφτανε
ψηλὰ στὸν οὐρανὸ.

Προβαίνει ἀστέρι μοναχὸ,
καὶ πρὶν μεσουρανίσει,
τὴν ἀχαμνὴ ἀχτίδα του
ἐν ἄλλο εἶχε ἀντικρύσει·
κι' ἐσμίξανε στὸ δρόμο τους
μὲ λάμψη ἐρωτικὴ
ποῦφεξε τὸν παράδεισο
κι' ἐμάγεψε τὴ γῆ.

Κι' ἐγὼ μοναχὸς τραγουδῶ
τὸν πόνο τῆς καρδιάς μου·
ποιὸς ξέρει ἂν τὸ τραγουδι μου
στα στήθη τῆς κυρᾶς μου,
θὲ νὰ γεννήσῃ ἕναν παλμὸ
νὰ βρῆ ὁ παλμὸς μου τέρι,
ὅπως εὐρήκε τὸ πουλί,
ὁ κρῖνος καὶ τ' ἀστέρι!

Ἴονιος.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Χριστὸς ἀνέστη· τόμαθες; Λοιπὸν τί περιμένεις;
Γιατί μὲ δυὸ λογάκια σου κι' ἐμὲ δὲν ἀνασταίνεις;
Εἶχα πικρὴ σαρακοστή μὲ τὴν ἀναμιλιά σου
καὶ τώρα θέλω ν' ἀρτυθῶ μὲ τὰ γλυκὰ φιλιὰ σου.
Κι' ἐπειτ' ἀπὸ τὴν ἀρτυμῆ, χρυση μου πεταλουδα,
θέλω καὶ νὰ φιρίρουμε γιὰ σκάση τοῦ Ἰούδα!

Ὁ Κόκορος.

Γεώργιος ὁ Ἀθλιχὸς ζωγράφος ἔακουσμενός
καὶ Βαρτελάς Γεώργιος, Διλήνης μορφωμένος.
Ἀποστολάτος ὁ γνωστὸς κομψοπρεπῆς ταγκάκης
καὶ ὁ Γεώργιος Κλωνῆς, αἰκίης μαγκελαρης.

Μελφέτας ὁ καπνέμπορος ὁ φίλος τοῦ Λουκάτου,
καὶ Γερμενῆς, τὸ φόβητρον τοῦ πανιερωτάτου.
Ὁ Τζωρτζης Δελαδέτσιμας ἀγαπημένος φίλος
καὶ ὁ Τζωρτζάκης ὁ Κλαδάς ποῦνε κι' ἔχμου στύλος.
Ὁ Φωτινάκης ὁ κυρεὺς μὲ κόμιζω κευρεῖν,
καὶ ὁ Γεώργιος Δαυῆς ὁ τῶν χοιρομηριῶν.

Μαρκέτος ὁ Γεώργιος ὁ κίφτης τ' Ἀθλιχάκη,
ὁπῶχει τσοῦφο τὰ μαλλιά καὶ κούκλα τὸ κορμάκι
Γεώργιος ὁ Κρητικὸς, ψαλόλιχνος σὰν τράπανο,
ποῦ ψάλλει καὶ τὸ περιεῖμ ἀριστερὸς στὸ Δράπανο.

Καὶ ὁ Γιωργάκης Σαμικός,
στὸ κούκαλο Ῥωμανικὸς
ποῦ τόσο τὸν ἐτάραζε τοῦ τόπου τὸ βεζίλι,
ποῦ τρεῖς βδομάδες ἔκαμε νὰ παίξῃ τὸ σκαμπίλι.

Γεώργιος ὁ Τσερνατάς, καμάρι διδασκαλῶν,
καὶ ὁ Γεώργιος Χειδᾶς ὁ τῶν κλειδοκουμβάλων.
Ντανέλης ὁ περιφημὸς κυρεὺς κι' ὀδοντοβγαλτῆς
καὶ Γιανουλάτος Τζωρτζαράς λαχειοφόρων ψάλτης.
Κι' ὁ Κόκκινος ὁ ἱερεὺς τ' ἀγίου Γερασίμου
ποῦ τὸν ἀκούω ψάλλοντα καὶ χαιρετ' ἡ ψυχὴ μου.

Μ. — Ὅλους τοῦς ἐμελέτητες; Δὲν ξέχασες κανένα;
Γ. — Θὰ περιμένῃς βέβαια πῶς θὰ σοῦ πῶ γιὰ μένα,
ἀλλὰ ἐφέτος δυστυχῶς εἶμαι σὲ φαλιμέντο
καὶ τῆς γιορτῆς μου τ' ὄνομα δὲν ἔχει τραταμέντο.

Πειθῶ τὰ Μακεδονικά,
πειθῶ καὶ γιὰ τὴν Κρήτη
καὶ δὲν χρειάζονται γλυκὰ
γι' αὐτοῦς ποῦ θάρτουν σπῆτι.

Ἄλλως τε κι' ὁ πατέρας μου ἔχασε μὲ του δίκην
κι' εὔτε ξυνοχράσο γιὰ σὲ δὲν ἐννεῖ ν' ἀφήκῃ.
Τὴν ἐθνικὴν ἀπώλειαν ἐφέτος κοροτάρουμε
καὶ συνεπῶς ἀρνέουμεθα τὸν κόσμον νὰ τρατάρουμε.
Τρικουβερτη πανηγυρῆ θὰ ἐβλεπες νὰ κάμω
ποῦ εἶχε πέρασῃ ὁ ψῆφος μου στὴ Σάμο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

— x x x x —

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἀξιότιμε κύριε συντάκτα τοῦ « Ζιζανίου » παρακαλείσθε νὰ καταχωρήσητε τὴν ἐξῆς ἀπάντησίν μου.

« Μακάριοι ἐστέ ὅταν ἐνειδήσουσιν ὑμᾶς καὶ διώξουσιν καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἐνεκεν ἐμοῦ. »

Κύριε Μάρκο Ἀγγέλου Κόμη Λοβέρδο Μικελακάτε Ἀνέγνωσα τὴν δὴλωσίν σας καὶ εἶδον τὴν σκέψιν, τὴν πεποιθήσιν, τὴν ἐνίσχυσιν δυναμομένην ἐκ τῆς παραιτήσεως τοῦ διασῆμου κύρ-Ἀντώνη (ἀρκούντως ἐτιμωρήθη, ὡς θέλουσι τιμωρηθῆ καὶ ἄλλοι παρὰ τοῦ Ἁγίου· ἄλλως τε τὰς ἀλγηδῶνας περιστάσεις δὲν ἤμην αἰωνίως ὑπόχρεος νὰ θεραπεύω) καὶ τὴν ὁρμὴν σας προερχομένην ἐκ θρησκευτικοῦ ζήλου κύριε Κόμη, ὃν ἐφείλετε νὰ δείξετε πρὸ τῶν χρημάτων, (τί μαγνήτην ἔχουσι τὰ χρέηματα! Ἴλ ἐ βρὲ κέ λ' ἀρζάν φέ λά γκέρ!) ὡς τὸν ἐδείξαν καὶ δεικνύουσιν οἱ κ.κ. Εὐαγγελινὸς Κοντομήγαλος καὶ Νικόλαος Βουτσιναῆς, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶπατε ὅτι δὲν ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ὅμως ἔχουν δικαίωμα καὶ μισθὸν ἐκ τῆς θείας χάριτος.

Τούτων τῶν δύο ἐλλειπόντων, κύριε Κόμη, βεβαίως ἢ λεγομένη ἐν εἶδει καλύβης ἐκκλησία ἤθελε καταπέσει τ α μ ἄ μ, ὡ κήτορες τῆ ἐμφανίσει τοῦ κυρίου ἀ ρ γ ῦ ρ η ἀμέσως ἐμφανισθέντες ὡς κο μ ῆ τ α ι.

Κύριε Κόμη, οἱ ἀξιότιμοι κ.κ. Κοσμετᾶτοι χορηγοῦσι κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἀγ. Τριάδα 880 δραχμᾶς (ὑμεῖς δὲ 880 τίποτε) καὶ οὐδέποτε εἶπον ὅτι εἶναι κήτορες ἐπειδὴ εἰσὶν καὶ ἄλλοι συνάδελφοι. Καὶ ἐγὼ εἶμαι κήτωρ τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου καὶ τυγχάνω πρῶτος λόγῳ κληρονομικοῦ δικαίωματος, διότι ἡ ἐκκλησία αὕτη ἠγοράσθη παρὰ τοῦ Ἰωάννου Λοβέρδου Μικελακάτου, ἀλλ' αἰσχύνομαι νὰ δεικνύω τοιοῦτον τίτλον ἀφοῦ δυνάμει τοῦ κώδικος τῆς ἐκκλησίας εἰσὶ καὶ ἄλλοι συνάδελφοι.

Ὡς πρὸς τὸ δῶρον ποῦ ἀναφέρετε, ἀπατάσθε, κύριε Κόμη, διότι τὸ οἰκόπεδον ἐδωρήθη παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Χωρὶς νὰ περιττολογῶ, σᾶς λέγω ὅτι εἶμαι λίαν μετανοημένος ἀποδεχθεὶς ἀνέκαθεν νὰ κάμνω τὸν ἐπαίτην πρὸς συντήρησιν τῆς ἐπί ψηλῷ ὀνόματι ἐκκλησίας σας, ἀλλ' ἀφοῦ πλέον ἐξετέθη, πρέπει νὰ μὲνω, ἐὰν ὅμως σεῖς οἱ ὡς κομῆται κήτορες καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοι δὲν θέλετε νὰ γείνη τὸ ἔργον, δηλώσατέ το ἐπίσημως καὶ ἡμεῖς ἐπιστρέφοντες τὸ χρέμα — διότι δυνάμει τῆς ὑπογραφῆς μας καὶ δηλώσεως πρὸς τοὺς ἐν Λονδίῳ ἀξιότιμους Βαλιάνους δὲν πρέπει νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας ἄλλων — καὶ τότε ἀμέσως παραιτούμεθα.

Ὡς πρὸς τὴν φράσιν σας, ὅτι ἀπατῶ τοὺς Πλακίωτες, δὲν μοῦ ἐπιτρέπει, κύριε Κόμη, οὔτε ἡ ἀνατροφή μου οὔτε ἡ κοινωνικὴ μου θέσις νὰ ἀπαντήσω καὶ νὰ δικαιολογηθῶ ἐγὼ ὁ γνωστὸς τοῖς πᾶσι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν μόνον τοὺς ἀναγνώστας νὰ κρίνωσι τὴν εὐγενῆ συμπεριφορὰν τοῦ κόμητος.

(Ὁ μὴ Κόμης.) **ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΣ.**

Ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐν Κουρκουμελάτοις Λειβαθοῦς, οἱ γάμοι τοῦ κ. Βικεντίου Ῥαζῆ παντοπώλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Παρθενόπης Δ. Βεργωτῆ. Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

Ὁμιλήσει αὐριον 8 μ. μ. ἐν τῷ Λαϊκῷ Ἀναγνωστηρίῳ ὁ καθηγητῆς κ. Ἀντώνιος Καλαύριος « περὶ ὠφελείας τοῦ φυτικοῦ βασιλείου. » Αἱ κυρίαὶ παρακαλοῦνται νὰ προσέλθωσιν ἐνωρίτερον.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ

Εἰδοποιούμεν τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μας, ὅτι παρελάβομεν ἐξ Εὐρώπης πλουσιωτάτην συλλογὴν θερινῶν ὑφασμάτων ὄλων τῶν εἰδῶν, ἀπαραμίλλου στερεότητος καὶ χρωματισμοῦ. Ἐνεκεν δὲ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ συναλλάγματος, ἐπρομηθεύθημεν ὑφάσματα τὰ ὁποῖα πρῶτην φορὰν ἔρχονται ἐνταῦθα.

Περὶ τῆς στερεᾶς καὶ καλλιτεχνικῆς ἐργασίας μας εἶναι περιττὴ πᾶσα σύστασις, διότι εἶναι πλέον ἢ γνωστὸν, ὅτι καταβάλλομεν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ μένουν καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι οἱ πελάται τοῦ ἐμπορορραφείου μας.

Εἰς τὸ παντοπωλεῖον ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΠΑΝΑ

Πωλοῦνται τὰ πεφημισμένα κονιάκ Τούλλ πρὸς 2, 60 ἢ φιάλη. Ὀλόκληρος δὲ δωδεκάς πρὸς 28 δραχ. Ἐπίσης ρομπόλα Τούλλ. (30 ἐτῶν) SHERRY TYPE, ἢ φιάλη πρὸς 2, 50 καὶ ἡ δωδεκάς 23, 50. Μαυροδάφνη PORTWINE TYPE εἰς τὰς αὐτὰς τιμάς. Μοσχάτο 2, δρ. ἢ φιάλη καὶ 19 δρ. ἢ δωδεκάς.

ΑΜΠΕΛΙΝΗ Θ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ μόνον ἀλάνθαστον φάρμακον κατὰ τῆς χολέρας καὶ τοῦ περονόσπορου ἀποδειχθὲν διὰ μυρίων πειραμάτων ἀντικαθιστᾶ τελείως καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ βάντισμα καὶ ἀπαλλάσσει τοὺς κτηματίας καὶ γεωργοὺς ἀπὸ τὴν ὀχληρὰν καὶ ἀκατόρθωτον πολυλάκις προετοιμασίαν τῆς βαντίσεως.

Ἡ ἀμπελίνη τελειοποιηθεῖσα ἐφέτος οἰκονομεῖ σπουδαίως τὴν μέχρι τοῦδε γενομένην δαπάνην. Ἀπόδειξις αἱ ἐκθέσεις τῶν χημικῶν καὶ τὰ πιστοποιητικὰ τῶν ἀμπελοκτημόνων. Ἡ Κόρινθος, ἡ Αἰγιαλεία καὶ πλεῖστα μέρη τῆς ἀνατολῆς κατήγγησαν σχεδὸν τὸ θεῖον καὶ ὀλοσχερῶς τὸν χαλκὸν καὶ μεταχειρίζονται μόνον τὴν Ἀμπελίνην.

Μὴ διστάζετε, ἀλλὰ δοκιμάσατε καὶ θὰ οἰκονομήσετε 100 τοῖς 100.

Εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τέως Γερασίμου Κοσμάτου, νῦν δὲ Κωνσταντίνου Μομφερράτου καὶ Σ.ας παρὰ τῶν ὁποίων ζητεῖτε τὰ πιστοποιητικὰ χημικῶν καὶ κτηματιῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΙΣΤΗΝ Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ
ΛΕΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ